

dés szükségességét s a laza alkalmi delegáció helyett egy szorosabb fölöttes szervben egyeztek meg. A Bund élére kinevezett vezetőség a jövőben a két szövetség választott vezetőivel működik együtt s hatáskörébe egyelőre az osztrák sísport egységes külképviselete, a külföldi kiküldetések, a belföldön tartandó nemzetközi versenyek és az általános osztrák s bajnokság megrendezése tartozik.

H. K. L.

A Spanyol Si-Szövetség (Federación Española de Esquí) csak most alakult meg. Az új szövetség képviselője ezentúl a FIS kötelékében a különben elég fejlett spanyolországi sísportot az eddigi FIS-képviselő: a Spanyol Turista-Szövetség helyett.

H. K. L.

Szent Bernát, a Szentbernát-hegyi kolostor és szálló alapítója nemcsak a hegy-mászok védszentje, hanem a sielőké is. Legutóbb az ő segítségére való hivatkozással szenteltek meg 100 pár sí a müncheni Bonifatius kápolnában.

H. K. L.

A sílek elhelyezése a németországi gyorsvonatokon újabban a folyosófalon történik. A függőleges helyzetben vaspánt segítségével a falhoz erősített lécek nem akadályozzák a poggyásztartók helyén az egyéb poggyász elhelyezését, nem esőpöngnek és viaszolásuk sem piszkíthatja be az utasok ruháját, vagy poggyászát. Hasonló, de természetesen a kocsin kívül történik az elhelyezés Ausztria egyes téli sporthelyein közlekedő autóbuszoknál is.

H. K. L.

A mürreni FIS-verseny is sokat szenvedett a szeszélyes időjárás folytán. Mindkét férfiszámát — a szlalomot Anton Seelos, a lesiklóversenyt pedig Franz Zingerle révén — a nagy svájci, norvég, német és francia vetélkedésben az osztrákok nyerték. Az összetett verseny győztese is Seelos lett. A magyar Gr. Szapáry László az összetett versenyben a 19. helyen (szlamban 19., lesiklóban 26.) középutt, elég jól végzett. A női szlalomot a svájci Annie Rüegg, a lesiklót a német Christel Cranz nyerte. Szapáry Marianne grófnő ezekben a számokban a 24., illetve 25. lett.

H. K. L.

A norvég Holmenkol-versenyre 532 nevezés történt. Az 50 km-es futamban a norvég Gjøsli 3 óra 43 p 47 mp alatt győzött. A többi számok győztesei is mind norvégek voltak. A külföldiek közül a svédek (ugrásban 2., a 17 km-es távversenyben 4.) szerepeltek a legjobban. Az ugróversenynek 60.000 nézője volt. A díjakat Haakon király személyesen adta át a győzteseknek.

H. K. L.

Nincs megállás! Az Egyesült Államok Salt Lake City mellett épült és 100 méteres ugrások lehetőségéhez újonnan átépített ú. n. Ecker-sáncán Alf Engen norvég, aki a régi sánc rekordját 83 m-el tartotta, 90 m-t ugrott és állott. — Olaszországban az ortisei sánccon a Dolomitokban Walter Kuster svájci ugró 81 m-el olasz rekordot állított.

H. K. L.

DIÁKTURISTASÁG ÉS CSERKÉSZET.

A KISOK síversenyeit február 13. és 15. közt rendezte a Svábhegyen. Az ugró-bajnokságot Csernek Ödön (Toldy real), a tavalyi győztes, a futó és lesikló bajnokságot Pauer Nándor (Húnfalvy fkeresk.) nyerte. Ugyanő lett a KISOK 1935. évi összetett bajnokságának győztese. A leány lesiklóbajnokságban Nándor Erzs (Baár-Madas liceum) volt a legjobb. Az egyes középiskolák külön is kihasználták a jó hőviszonyokat, saját intézeti versenyek rendezéséhez.

H. K. L.

A Magyar Cserkész Szövetség síversenyét a Svábhegyen három korosztályban bonyolították le. A 310 induló 13—16 évesei lesiklóversenyben, hármas járőversenyben és a kezdők járőversenyében vettek részt. A 17—18 évesek ugyanúgy, de saját korosztályukban, míg a 18 éven felüliek futó- és szlalomversenyben, valamint járőben. Gömbös miniszterelnök vándordíját a Boeskey-, a Nacsádi—Neubauer-díjat és a Zsembery-vándordíjat az Erős Gusztáv-, Gr. Khuen-Héderváry és Gr. Andrássy Mihály vándordíjait a Bethlen cserkészcsapat, míg a Turista-díjat a Werbőczy csap. nyerte el.

H. K. L.

gos vizsgálatot. Ezt az épen nem háládatos feladatot 1933. év elején Dr. Viggázó János, a MTSz és MKE közp. társelnöke, mint vizsgálobiztos végezte és minden részletre

Az Aggteleki cseppkőbarlang új korszaka a 3 év előtti Kessler-féle felfedezésekkel kezdődött, régi korszaka pedig azzal a vizsgálatokkal végződött, amelyet 1932. december 2—4.-én az OTT, MTSz és MKE a helyszínen folytatott le. Ezekről az eseményekről külön cikkeinkben és részletes híradással számoltunk be. (Lásd: T. és A. XXII. évf. 236, 262, 299, 331, XXIII. évf. 151, 177, 238, 365 és XXIV. évf. 249, 272, 278. o.) A helyszíni szemle tapasztalatai alapján az OTT, mint vagyonfelügyeleti hatóság, a MKE barlangkezelő Gömöri Osztályának működésére nézve elrendelte a folytatóla-

kiterjedő 83 oldalas jelentésére az illetékes tényezők is végre megmozdultak. A belügyminiszter saját közegeivel megismételte a vizsgálatot és 1933. október 24-én 147.544/1933. sz. a. kelt határozatával igazolta annak eredményét, megállapította, hogy „...a Gömöri Osztály pénz- és vagyonkezelése már kezdettől fogva szabálytalan volt és az ellen... alapos kifogások tehetők, amelyek... feltétlenül megszüntetendők...” és célszerűségi okokból a barlang kezelését és gondozását az osztálytól elvonva, átmenetileg Borsód-, Gömör- és Kishont vármegye alispánjára bízta. Ez a voltaképpen a Kárpát-Egyesület magánjogaiba erősen belenyúló közigazgatási intézkedés nem volt ugyan alkalmas sem az egyesületi belügy, sem a barlang országos érdekű ügyének megoldására, a vármegye alkalmatlannak bizonyult a barlang szakszerű kezelésére és a másfél éves „átmenet” súlyos ráfizetéssel végződött, — alkalmas volt azonban arra, hogy „aranyhidat” építsen a személyi rész megoldásához és nyugodtabb légkört teremtsen az összes érdekeltek között, ami azután lehetővé tette és sikerhez segítette Dr. Zsitvay Tibor és Dr. Fabinyi Tihamér cselekvését. A cselekvés lényege az volt, hogy az igen bonyolult jogi helyzetben szenvedő Aggtelek—Jósvafői barlangrendszer egy tulajdonos: a Magyar Turista Szövetség kezében egyesüljön, mert a kormány s más hatóságok csakis így hajlandók nagyobb áldozatokat jelentő beruházásokra. Voltaképpen ezt készítette elő, a bonyolult jogi helyzetet tárta fel és a korszerű gyakorlati terveket foglalta össze Dr. Viggázo János 86 gépelt oldalra terjedő és 54 melléklettel illusztrált memorandum, melyet a belügyminisztériumi első ankét és a kereskedelemügyi miniszter felkérésére készített és amely lapunk XXIV. évf. 139—162. oldalain nyomtatásban is megjelent... Az általános és helyi nehézségek eloszlásával végre mégis annyira megérett az ügy, hogy az összes érdekeltek jogátruházó szerződése alapján 1935. március 10-én a Magyar Turista Szövetség birtokába vehette az Aggtelek—Jósvafői Baradlabarlangot összes ingatlan-tartozékaival egyetemben. Megalakult a barlang igazgatására hivatott nagy- és szűkebb intézőbizottság (1. lapunk máshelyén). És megkezdődött a kereskedelmi kormány támogatásával a nagy beruházási program izelítőjeként a villanyvilágítás lépésről-lépésre való bevezetése... A szövetség nagy áldozatokat hozott az aggteleki ingatlanterhek átvállalásával és a Gömöri Osztály az adósságoktól szabadulván, igen jól járt. Jól járt az aggteleki ref. egyház is, mert a szövetségtől a 30 P vételáron felül évi 300 pengőt kap az eddigi évi 2 P 85 fillért jövedelmező kis ingatlanhányadért. Viszont a MKE központja és Abaúj-Torna vármegye térítés nélkül adták át jogaikat. Azonban az átvállalt véges összegű terheknél jóval súlyosabb az az erkölcsi felelősség, amely a nem csupán, sőt nem is szorosan turista feladatnak minősülő, de mindenesetre országos kincset képező barlang átvételével a turista szövetségre és a szövetséget elhatárolásánál döntően befolyásoló kormányhatóságokra hárul. A megszerzett jogok köteleznek, a rég felfedezett „hamupipőke” évszázados elhanyagoltságából kikívánczozik. Cselekedni kell, alkotni, beruházni. Okszerűen, nagyvonalú tervekkel, nem tétovázva. Ehhez pedig — ha idővel meg is térül, de — azonnal és sok pénz kell. Évi 10.000 P itt nagyon kevés s csak injekció a régi állapot fenntartásához. Az egész ország turistatársadalma várakozásteljesen figyel fel és érdeklődéssel várja az Aggteleki barlang új korszakának igazi nagy pénzügyi koncepcióját.

S. J.

Az Aggtelek—Jósvafői (Baradla-) cseppkőbarlang-nagybizottságának megalakulása. Az Aggteleki barlang szövetségi kezelésbe való átvételének előkészítése folyamán elérkezett a barlang ügyeinek intézésére hivatott nagybizottság megalakításának ideje. Az alakuló ülés Dr. Zsitvay Tibor elnöklete alatt ez év február 22-én, a Testnevelés Házának tanácstermében folyt le. A MTSz-nek a bizottságba kiküldött tisztviselőin és választott tanácstagjain kívül megjelentek az érdekelt minisztériumok, törvényhatóságok és egyesületek képviselői, valamint a meghívott szakértők. A bizottság, formai megalakulása után, a barlang átadására vonatkozó szerződésekkel foglalkozott, amelyekhez való hozzájárulásukat sorra kinyilatkoztatták az illetékes tényezők képviselői. Ezután a közeljövőben megjelentő tényleges átvétel után haladéktalanul megkezdhető munkálatok terveit ismertették. A bizottság részletesen tárgyalta a villanyvilágítás létesítésének kérdését és hozzájárulását adta az idevonatkozó szerződés megkötéséhez. A barlang két bejáratától számított, egyenként mintegy ¾ km-es szakasznak a közönség (nem turista) részére való mindenkori kényelmes bejárhatóságát és megfelelő kivilágítását e tervek szerint még ez év tavaszán megoldják. A világítást nem, mint eddig tervezték, költséges távvezeték, hanem helyi telepek útján fogják megoldani, szakaszokra beosztott, egyszerre tehát mindig csak mintegy 2—300 m-t megvilágító berendezéssel, amivel a telep terhelése jelentékenyen kisebb. Viszont a vezetővel haladó, egyszerre bebecsátott látogató csoportok mindenkori tartózkodási helye így a legtökéletesebben világítható meg, amint az másutt is szokás. A későbbi tervek szerint — postumiál mintára — keskenyágányú barlangvasút fog végighaladni az egész barlangon, aminek gyalog való bejárása turistáknak is komoly feladat és az érdekesebb helyeken megállva, a saját erőforrásával